

Her Şeye Rağmen

– Melek Taguşar · 01 Ekim 2013

“Her şeye rağmen günümüz kutlu olsun çocukluğum” demiştin ayrılığımızın son durağına daha varmamışken. Yıllarımı harcadığım odalarında meğerse hep bekleyen olmuşum ve bu yüzden bekleme odalarında kendimi avutmuşum. Her şeye rağmen derken ne demek istemiştin? Aylar sonra bunu tekrar kendime sorduğumda aldığım cevaplar beynimdeki tümörden daha acı vericiydi. Ve sen öyle mutluyken ben öylesine mutluluğu seçmişim. Yarım vedalarına hoş çakallarını ekleyerek gidişlerini izledim her seferinde. Bu sefer son dedi yüreğim! Vazgeçmek değildi benimkisi vazgeçilmek zorunda bırakılmaktı. En acısı da bir yürekte kapı dışarı edilmektir oysa aşk kapıyı çalarak girmemişti ki? Pata küte girdin, söve döve kovdun yüreğinden hiçbir şey diyemedim susmalıydım bu aşk'a bir ömür, kimseler bizi bilmemeliydi. Gözlerini özlemektir “ Her şeye rağmen” sesini, suretini, boynundaki benin kokusunu, saçlarındaki o hüznü okşamaktır “ Her şeye rağmen” geçmişini unutmamaktır. Geçmiş senin eserindir eserler ise gelecekte korunacağı en iyi siperlerindir. Gittiğin yerlerde mutlu ol çocuk yanımda çünkü sen mutlu olursun diye senden benden ve bizden geçtim. Çünkü insan sevdiğinin her daim mutlu olmasını ister başka kollarda olsa bile! Yaşandı diye pişmanlığım değildin. Ama keşke bu sona böylesine acele etmeseydin. Çünkü acele ayrılıklar yıllar sonra bile hatırlandığında acı verirdi sevdiğim. Gecelerine gözyaşların süzülürdü, doğal afetler yaratmasaydın bende bu kadar ölmezdim gidişinde. İnançımı da alıp gittin benden sonra “Her şeye rağmen” hayata devam edeceğim sözünü kendi kendine verdin. Ama unuttuğun bir şey vardı lügatinde. Zamansız gidenler , Z/amansız ölümler hiç beklenmedik bir günde . Hakkım helal idi aşkıma haram eyledim gecelerde. Sol yanımda geçtim de çocuk yanımda acıtmasaydın böyle. En temiz en hakikatli yerimden vurdun. İnanmışlığımı, güvenmişliğimi yaşadığım her ne duygu varsa hepsini alıp gittin. Bende kurduğun hayalleri başkalarında gerçekleştiriyorsan ve inanıyorsan bunlara “ Beni Allah Kahretsin ” yine de kıyamam sana Seni değil Beni kahretsin. Çünkü benim çocuk yanımsın en son kalan çocukluğumsun seni affetsin de beni kahretsin bir ömür boyu ...